

[Finansministeren.]

Denne betingelse har fået øget praktisk betydning, efter at aldersgrænsen i fjor blev hævet fra 15 år til 16 år. Som en vejledende anvisning er det i ligningsdirektoratets og ligningsrådets meddelelser udtalt, at et barn ikke anses for at have midler til eget underhold, såfremt dets indtægt — bortset fra løn fra familieoverhovedet — ikke overstiger henholdsvis 800 kr. i hovedstadsområdet, 700 kr. i købstæderne m. v. og 600 kr. i landkommunerne. Disse indtægtsgrænser har man foreslået fastsat i bestemmelserne om børnefradrag. Da den minimumsindtægt, der kræves som betingelse for selvstændig skatteansættelse af hjemmeværende børn, som nævnt er foreslået ansat til samme beløb, vil forholdet herefter blive det enkle, at der ikke bliver tale om børnefradrag for alle de børn under 16 år, som opfylder betingelserne for selvstændig skatteansættelse.

Ved en tilføjelse til ligningslovens § 4, stk. 2, om børnefradragene har man søgt at løse visse i praksis forekommende tvivl med hensyn til børnefradrag for plejebørn. I henhold til de gældende regler gives der børnefradrag for plejebørn, til hvem der ikke ydes vedvarende vederlag. Det spørgsmål har været rejst, om ydelsen af et måske ganske ubetydeligt vederlag skulle udelukke plejeforældrene fra børnefradrag — og nu også fra børnetilskud. En sådan antagelse må forekomme lidet rimelig. Hvis plejeforældrene modtager et vederlag, som svarer til, hvad der anses for midler til barnets eget underhold, er der ingen grund til at indrømme dem fradrag eller tilskud, men er vederlaget mindre, bør de formentlig have fradrag og tilskud. Hvor børnefradrag herefter indrømmes plejeforældrene, må de lægge et eventuelt vederlag til deres indkomst uden at kunne fradrage nogen udgift til barnets underhold — plejeforældrene skal ikke både kunne få fradrag og trække udgiften til barnets underhold fra ved indkomstopgørelsen. Iøvrigt er der ikke tilset nogen ændring i de nugældende regler vedrørende dette forhold.

Ved ændringsforslaget til ligningslovens § 5 er de i loven fastsatte maksimalindkomstbeløb og nedslagsbeløb foreslået noget forhøjet. Dette skyldes, som det nærmere er anført i bemærkningerne til lovforslaget, at rentemodtagerne i 1950 vil få en noget højere indkomst som følge af stigning i renten med tillæg. De foreslåede forhøjelser vil medføre, at der for de personer, som omfattes af lovforslaget, ikke skulle blive tale om skattestigninger på mere end i enkelte tilfælde højst 10—11 kr. for det kommende

skatteår. De foreslåede ændringer vil for statskassens vedkommende medføre et provenutab antagelig på godt ½ mill. kr.; for den fælleskommunale udligningsfond og kommunerne vil provenutabet antagelig blive noget større.

Man har derhos foreslået den ændring i ligningslovens § 5, at visse svært invaliderede ikke-rentemodtagere henføres under bestemmelsen. Jeg skal straks nærmere omtale denne gruppe personer.

Endelig er der som nævnt foreslået visse ændringer i affattelsen af ligningslovens § 13, stk. 1, i, som står i forbindelse med de ændringer af folkeforsikringsloven og forsørgsloven, der blev gennemført ved to love af 31. marts 1950. Ved de nævnte ændringer blev de tidligere hjælpeløshedstillæg og blindetillæg, som ikke var skattepligtige, afløst af et bistandstillæg. Dette ydes, hvor invaliden stadig må have personlig bistand af andre, eller hvor invaliditeten består i blindhed eller stærk svagsynethed. Der indførtes derhos et nyt tillæg, kaldet plejetillæg, som ydes i stedet for bistandstillæg, hvor invaliditeten fordrer vedvarende pleje eller tilsyn, der nødvendigvis andres stadige nærværelse. Ændringsforslaget går ud på, at såvel bistandstillæg som plejetillæg fritages for at medregnes til den skattepligtige indkomst.

Ved en ændring i folkeforsikringslovens § 62 er det nu blevet fastsat, at personer, hvis helbredstilstand kræver bistand eller pleje som lige nævnt, men som alene er afskåret fra invaliderente, fordi erhvervsevnen ikke kan anses for betydeligt nedsat, er berettiget til en ydelse, der svarer til bistands- eller plejetillægget med tillæg af et beløb svarende til en trediedel af invaliderentens grundbeløb. Bestemmelsen angår personer, som er svært invaliderede, men som alligevel undtagelsesvis er i stand til at udfolde en sådan erhvervsaktivitet, at de ikke opfylder betingelserne for at få invaliderente. Det må efter de foreliggende oplysninger antages, at det er en meget lille kreds af personer, som det her drejer sig om.

Man har fundet det rimeligt at foreslå, at også disse personer fritages for til deres skattepligtige indkomst at medregne den del af ydelsen, som svarer til bistands- eller plejetillægget; fritagelsen gælder derimod ikke den ydede trediedel af invaliderentens grundbeløb — invaliderente er jo skattepligtig indkomst for modtageren. Man har derhos fundet det naturligt at foreslå bestemmelsen i ligningslovens § 5 ændret således, at den omfatter også den her omtalte gruppe af personer. Selvom de ikke er inva-